

РЕШЕНИЕ

№ 3534

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3281** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, допълнително уточнена, от З. К. С., с която се иска да бъде осъдена Агенция за социално подпомагане да му заплати обезщетение в размер на 4 000 /четири хиляди/ лева, ведно със законната лихва от изискуемостта на вземанията до окончателното изплащане на задължението, за причинени му неимуществени вреди в периода 13.03.2019г.-17.10.2019г. от Заповед №ЗСП/Д-С-М/148 от 13.03.2019г. на директора на ДСП-М., отменена с Решение №5759/07.10.2019г. на АССГ по адм.д.№3985/2019г., и в периода след 01.04.2020г. от Заповед №ЗСП/Д-С-М/138/01.04.2020г. на директора на ДСП-М., потвърдена с Решение №22-РД06-0069/23.04.2020г. на изпълнителния директор на АСП, отменено с Решение №4086/22.07.2020г. по адм.д.№3760/2020г. по описа на АССГ, като преписката е върната на директора на ДСП-М. за ново произнасяне по подаденото от З. К. С. Заявление-декларация с вх. №ЗСП/Д-С-М/138 от 18.03.2020 г. за отпускане на еднократна парична помощ по чл. 16 от ППЗСП. За вредите се твърди, че се изразяват във влошено физиологично и психическо здравословно състояние – отключена миастения гравис, хипертония, изострена язва и отрицателни емоционални преживявания от загуба на доверието в държавата в лицето на АСП, отчаяние от липсата на средства за справяне с възникнали проблеми, стрес, болки, страдания,

безсъние, страх за живота и поява на желание за слагане край на същия.

В съдебното заседание, ищецът З. К. С., чрез адв.З. С. и в представена от него писмена защита, поддържа исковата молба.

Ответникът АСП, в писмен отговор на исковата молба, в съд.з. чрез юриск.Х. и в представена от него писмена защита, оспорва иска по основание и размер. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на претенцията.

Административен съд - София град, като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 25.02.2019г. жалбоподателят З. К. С. е подал пред директора на Дирекция „Социално подпомагане”, район „М.”, заявление-декларация с вх.№ ЗСП-ДСМ-148 от същата дата, за отпускане на еднократна помощ по реда на чл.16 ал.1 от ППЗСП за покриване на вече направени /видно от представените фактури и касови бонове/ разходи за операция на устната кухина, лекарства и зъбна протеза. Със Заповед № ЗСП/Д-С-М/148/13.03.2019г на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район „М.”, е отказано отпусне на еднократна помощ по реда на чл.16 от ППЗСП – еднократна помощ при инцидентни нужди. С Решение № 22-РД06-0058/03.04.2019г. директора на РДСП-С.-град е отхвърлил жалбата на З. С. и е потвърдил оспорената заповед. С решение №5759/07.10.2019г. по адм.д.№3985/2019г. на АССГ е отменена по жалба на З. К. С. Заповед № ЗСП/Д-С-М/148 от 13.03.2019 г. на и.д. Директора на дирекция „Социално подпомагане” – М., с която на З. К. С. е отказано отпускане на еднократна помощ при инцидентни нужди, потвърдена с Решение № 22-РД06-0058/03.04.2019 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град, като преписката е върната на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - „М.“ за ново произнасяне в едномесечен срок съобразно дадените в мотивите на съдебното решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Със Заповед №ЗСП/д-С-М/148 от 17.10.2019г. е удовлетворено искането по заявление-декларация с вх.№ ЗСП-ДСМ-148/25.02.2019г. от З. С. за еднократна социална помощ за 2019г., като му е отпусната такава.

Със заявление-декларация вх.№ ЗСП/Д-С-М/138 от 18.03.2020г. жалбоподателят З. С. е поискал отпускане на еднократна социална помощ за оживяване и съществуване в извънредното положение (лекарства, храна, хигиенни нужди и др.)". Издадена е Заповед № ЗСП/Д-С-М/138/01.04.2020 г. на директора на ДСП-М., с която на лицето е отказано предоставянето на еднократна помощ при инцидентни нужди на основание чл. 16 от ППЗСП. Заповедта е оспорена по административен ред, като е издадено Решение № 22-РД06-0069/23.04.2020г. на изпълнителния директор на АСП, с което заповедта е потвърдена. С Решение №4086/22.07.2020г. по адм.дело №3760/2020г. на АССГ оспорения акт е отменен и делото е върнато на ДСП М. за ново произнасяне при спазване на указанията на съда по приложението на закона. На 28.08.2020г. е издадена Заповед № ЗСП/Д-С-М/138 от директора на Д“СП“ – „М.“, с която е отказано отпускането на социална помощ по чл.16 ППЗСП. Заповедта е оспорена по административен ред и е потвърдена с Решение № 22-РД06-0194 от 23.09.2020г. на директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град. С решение №2101/31.03.2021г. по адм.д. 9690/2020г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на З. К. С. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/138/28.08.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално

подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0194/23.09.2020 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град.

Съгласно заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-психологическа експертиза, към момента на провеждане на психологическото изследване при З. К. не се забелязва психопатологична симптоматика и липсват данни, позволяващи обсъждането на нанесени трайни вреди и негативни последици върху психиката му, като ищецът е психически здрав. Вещото лице сочи, че липсва документация, свидетелстваща за евентуални психични проблеми, които да са отзвучали с времето или да са били повлияни от получена подходяща психологическа и психиатрична помощ.

Съгласно представената по делото Епикриза №127/20.03.2021г., З. К. С. е диагностициран с Миастения гравис –генерализирана форма.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Искът е с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във вр. с чл. 203 и сл. от АПК, предвид изложените фактически обстоятелства в исковата молба, че ищецът е неблагоприятно засегнат и е претърпял неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от твърдени незаконосъобразни актове на длъжностни лица на ответника – АСП. Искът за обезщетение е предявен срещу надлежен ответник - юридическото лице, представлявано от органа, от чиито действия са причинени вредите.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна и за уважаване на претенцията ищецът не следва да доказва наличие на вина за причинените вреди. Фактическият състав на същата включва три елемента – наличие на вреди, причинени на частноправен субект, незаконосъобразни действия, бездействия или административни актове на административни органи, и причинно-следствена връзка между първите два елемента. Същите следва да бъдат безспорно доказани от ищеца чрез главно и пълно доказване при условията на кумулативност. Посочените предпоставки следва да се констатират кумулативно, като липсата, на която и да е от тях, е пречка да се реализира отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Съобразно установената фактическа обстановка и събраните доказателствени материали по делото, настоящият състав приема, че не са налице посочените кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, по следните съображения:

Не се установява незаконосъобразност на Заповед №ЗСП/Д-С-М/138/28.08.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0194/23.09.2020 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град, доколкото жалбата срещу административния акт е отхвърлена с влязло в сила съдебно решение.

Въпреки, че Заповед № ЗСП/Д-С-М/138/01.04.2020 г. на директора на ДСП-М., с която на лицето е отказано предоставянето на еднократна помощ при инцидентни нужди на основание чл.16 от ППЗСП, е отменена с Решение №4086/22.07.2020г. по

адм.дело №3760/2020г. на АССГ, спорния по административната преписка въпрос – дължимостта на социално подпомагане по заявление-декларация вх.№ЗСП/Д-С-М/138 от 18.03.2020г. на жалбоподателят З. С. е решен със Заповед № ЗСП/Д-С-М/138/28.08.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с решения на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град и АССГ, като социалната помощ е отказана. Липсата на административен акт, с който административният орган да е уважил по същество искането прави иска неоснователен, поради отсъствието на един от елементите от фактическия състав на нормата от специалния закон - чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, дори страната да се е справила с доказателствената тежест и да е установила наличието на останалите кумулативно изискуеми елементи /Решение № 4107 от 29.04.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10290/2021 г., III о./ Предвид изложеното съдът намира, че ще следва да отхвърли иска за присъждане на обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди в периода след 01.04.2020г. от Заповед №ЗСП/Д-С-М/138/01.04.2020г. на директора на ДСП-М., потвърдена с Решение №22-РД06-0069/23.04.2020г. на изпълнителния директор на АСП, отменено с Решение №4086/22.07.2020г. по адм.д.№3760/2020г. по описа на АССГ.

Относно претендираното обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в периода 13.03.2019г.-17.10.2019г. от Заповед №ЗСП/Д-С-М/148 от 13.03.2019г. на директора на ДСП-М., отменена с Решение №5759/07.10.2019г. на АССГ по адм.д.№3985/2019г., като съобрази, че искането по заявление с вх.№ ЗСП-ДСМ-148/25.02.2019г. е уважено със Заповед №ЗСП/д-С-М/148 от 17.10.2019г. на директора на Дирекция “Социално подпомагане“-М., съдът приема, че е налице първата предпоставка по чл.1, ал.1 ЗОДОВ – отменен като незаконосъобразен административен акт. Относно търпените от тази заповед вреди от издаването ѝ до 17.10.2019г., когато е предоставено търсеното социална подпомагане, съдът, обаче, взема предвид, че то се търси във връзка с вече осъществени и платени хирургична интервенция и зъбно протезиране. Т.е. забавянето на еднократната помощ не е затруднило ищеца да получи необходимата му медицинска помощ и не е довело до пряко влошаване на здравословното му състояние. Съдът не намира причинна връзка между тази заповед и заболяването миастения гравис, дори като приема, че тя се отключва от стрес, доколкото такова е диагностицирано едва през м.март 2021г., т.е. две години след издаването на заповед №ЗСП/Д-С-М/148 от 13.03.2019г. и след издаването на Заповед № ЗСП/Д-С-М/138/01.04.2020г., във връзка с която ищецът е обосновал подробно иска си във връзка със това заболяване. Данни за влошено здравословно състояние, преди издаването на заповедта от 13.03.2019г. са налице и по приложеното към настоящото адм.д.№3985/2019г., поради което не може да се приеме, че то е обусловено от нея. Субективните изживявания на ответника във връзка с висящото административно производство не се установени по делото, като не са установени и обективни действия на длъжностните лица на ответника, които да обуславят житейски неудобства и негативни емоционални преживявания за З. С. над нормалните такива от участието в административно производство за получаване на социална помощ. Според заключението на вещото лице, не се установява и тези негативни душевни преживявания на ищеца да са се отразили на психическото му състояние. Не се установява през процесния период ищецът да е имал належащи нужди, които да е срещнал трудност да удовлетвори поради забавеното предоставяне на търсеното подпомагане, съответно да е изпитвал отрицателни емоции в тази

връзка. Твърдяното създадено у ищеца негативно отношение към органите на АСП само по себе си не представлява неимуществена вреда, още повече, че по делото са налице данни /л.171-174/ за предоставяна му социална помощ, като липсват доказателства и за специално негативно отношение на служителите от АСП към С.. В тази връзка по делото са налице данни от заключението на вещото лице, че твърдените негативни преживявания в тази връзка се дължат на личностните особености на ищеца да възприема като засягащи или унижаващи го събития, които реално не съдържат такъв елемент. Предвид горното, като намира че не се доказва по делото причинена неимуществена вреда и причинна връзка между нея и заповед №ЗСП/Д-С-М/148 от 13.03.2019г. на директора на ДСП-М., съдът намира, че ще следва да отхвърли иска и в тази част.

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника ще следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

По изложените съображения Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на З. К. С., с ЕГН-[ЕГН], да бъде осъдена Агенция за социално подпомагане да му заплати обезщетение в размер на 4 000 /четири хиляди/ лева, ведно със законната лихва от изискуемостта на вземанията до окончателното изплащане на задължението, за причинени му неимуществени вреди в периода 13.03.2019г.-17.10.2019г. от Заповед №ЗСП/Д-С-М/148 от 13.03.2019г. на директора на ДСП-М. и в периода след 01.04.2020г. от Заповед №ЗСП/Д-С-М/138/01.04.2020г. на директора на ДСП-М..

ОСЪЖДА З. К. С., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Агенция за социално подпомагане съдебни разноси в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: